

Kinderen, die wil je toch geen kwaad doen!

Er bestaat gewenste en ongewenste intimiteit. Dit weet iedereen. Hoe ernstig en langdurig de gevolgen van ongewenste intimiteit kunnen zijn, is steeds duidelijker geworden. Je kunt nog zo dol zijn op een kind, dat maakt het niet tot jouw eigendom. Het kind is van zichzelf. Maar... misschien mag je het nabij zijn.

De Vereniging Martijn adviseert haar leden zich aan de wet te houden en zich te laten leiden door de volgende richtlijnen. Handel in elke situatie waarin je met kinderen omgaat naar eer en geweten - en neem daarbij de volgende richtlijnen in overweging.

1. **Vrijwilligheid:** instemming van beiden in elk contact.
2. **Vrijheid:** de vrijheid voor het kind om zich al dan niet terug te trekken.
3. **Harmonie:** handelen in overeenstemming met de ontwikkeling van het kind.
4. **Openheid:** openheid naar de ouders, in het bijzonder bij jonge kinderen.

Toelichting

Intimiteit Er bestaat intimiteit in vriendschappelijke relaties die vrijwillig, gewenst en onschadelijk is. Schade kan vooral ontstaan door *niet gewenste* intimiteit. Schade kan ook veroorzaakt worden door een samenleving die haar macht gebruikt om een contact of relatie te stoppen of te voorkomen. Schade *kan* echter ook *achteraf* ontstaan na *gewenste* intimiteit, in het bijzonder na seksueel contact, namelijk door zorgen over geheimhouding, gevoelens van schaamte en schuld - al dan niet terecht, maar wel zo gevoeld – gevoeld als zware last en als belemmering in de ontwikkeling. Op termijn kun je niet voorspellen, dus niet garanderen dat er geen schade ontstaat. Houd hier dus naar eer en geweten rekening mee.

Vrijwilligheid

Vrijheid om zelf keuzen te maken is een voorwaarde voor verantwoord vriendschappelijk contact. Zowel de volwassene als de jongere heeft het recht van zelfbepaling en de plicht om dit recht van de ander te erkennen. De mate hiervan en de mogelijkheid hiertoe zal van geval tot geval - dus ook naar leeftijd - verschillen, maar dient altijd in de overwegingen betrokken te worden. De volwassene heeft de verantwoordelijkheid om signalen van het kind te zien en serieus te nemen.

Vrijheid

- In *vriendschappelijke* relaties of contacten moeten beide partners de vrijheid hebben om zich op elk moment al dan niet terug te trekken.
- In *afhankelijkheids*-relaties of -contacten (zoals ouder-kind of leraar-leerling) is er niet de vrijheid om zich terug te trekken. Hier zijn dan ook twee ethische grenzen aan de mate van intimiteit:
 - * Vergaande afstand is niet wenselijk.
 - * Vergaande intimiteit is evenmin wenselijk omdat er geen volledige keuzevrijheid is.

Harmonie

Er zijn zeer grote verschillen tussen jonge kinderen en oudere tieners. Het contact moet passen bij de

ontwikkelingsfase van het kind. Doorgaans geeft een kind zelf wel aan waar het wel of niet aan toe is.

Openheid

Openheid *binnen* een vriendschappelijke relatie is een groot goed en doorgaans ook mogelijk.

Openheid *naar anderen* is niet altijd mogelijk. Zo is bijvoorbeeld intimiteit tussen jongens meestal een groot taboe op het schoolplein. Jonge homo's hebben het hier vaak moeilijk mee.

Tieners houden vaak bewust hun eigen geheimen voor zich. Zij maken hun eigen keuzen en willen in deze zaken geen inmenging. Soms is het verantwoord om deze keuze te respecteren.

De aanbeveling is: vermijd het dragen van geheimen, vooral voor jongere kinderen. Neem dus in overweging hoe de jonge mens leeft en hoe de omgeving zal reageren.

Voor jonge kinderen is een open verhouding met hun ouders van cruciaal belang. Openheid naar de ouders wordt dan ook aanbevolen.

Een ander advies aan de leden

Pedofiele gevoelens kun je voor jezelf beter niet ontkennen of wegstoppen. Erken deze als feit en zoek een manier om er sociaal en legaal mee om te gaan: isoleer je niet en houd je aan de wet. Neem deel aan de samenleving. Als je daarbij spreekt over 'het kind', dan is het verstandig de leeftijd te noemen die je in gedachten hebt.

De samenleving

Mensen met pedofiele gevoelens hebben er baat bij om hier met elkaar over te spreken, iets dat ook in het belang van de samenleving is. Ook zij hebben - en vragen dus - recht op 'een plekje onder de zon' en het recht op deelname aan discussie over waarden, normen en wetten. Als zij zo aan de samenleving kunnen deelnemen, zullen zij deze ook eerder respecteren en, zoals hierboven is geadviseerd, ook haar grenzen in acht nemen.

Zie ook: **De staart van een lange takshond - Een lange discussie over ethiek,** [REDACTED], februari 2012 (op martijn.org te vinden)

In dit artikel plaatst de auteur het gegeven advies in een breder kader, namelijk in de discussie die sinds de jaren '90 heeft plaatsgevonden in Nederland en ver daarbuiten.